

ИГРИ И ЗАБАВИ

Народни будители

Загубената младост

Опъни си дланъта и сложи на нея два лева.

Помоли нѣкой приятелъ да вземе четка за дрехи и да изчисти отъ своята ржка монетата.

— Тази работа е много лесна, ще каже твоятъ приятелъ.

Но той напраздно ще се мжчи: монетата ще си стои спокойно като залепена.

Разбира се, ти предупреди приятеля, че не бива да се удря по ржката съ четката, че не бива да се отмахва монетата съ края на четката. Нека той чисти твоята ржка също така, както се чистятъ дрехи.

Паисий, Левски, Кънчевъ, Ботевъ — редица свѣтли имена, тѣ бѣха сила, воля, пламъкъ презъ робски времена.

Бесилки страшни и окови, беда, тегла и черъ животъ — за всичко бѣха тѣ готови предъ своя милъ народъ.

Затуй имъ помнимъ имената и знаемъ тѣхната сждба, — затуй и пазимъ знамената на тѣхната борба!

Ст. С. Султановъ

Тичай, коньо!

Хайде бързо, тропа тропъ,
тичай, коньо мой, въ галопъ.
Надъ рѣки, гори, полета,
надъ чукари и морета.

Къмъ далечнитъ страни,
съ вѣчно снѣжни планини.
Въ царството на дѣдо Мразъ,
заведи ме — искамъ азъ.

Този старецъ бѣлобродъ,
въ своя снѣженъ бѣлъ палатъ,
искамъ да го видя самъ
какъ далечъ живѣе тамъ.

Бѣгай, коньо мой, въ галопъ,
хайде бързо, тропа тропъ,
надъ морета, океани,
презъ нивя, гори, поляни.

Славчо Ангеловъ

Четете в. „Барабанче“!

Йосифъ Сжбевъ

Патилата на Манго

Весели случки (3)

не сж потънали тежкитъ ти гимии въ Черно море?

— По-лошо, бащице! — пакъ въздъхна Манго. — Ехъ, да знаешъ само какъвъ съмъ патила, — жива ша ма плачешъ!

— Казвай, Манго, казвай, но да ме не лъжешъ?

— Ако ша ти лъжамъ, чоравъ да ставашъ!

— Менъ не можешъ излъга.

— А аку ша злъжешъ, какъвъ ша гу давашъ?

— Ще ти дамъ воденицата заедно съ млевото и котлето съ качамака. Но ако не можешъ, ще ми послугувашъ цѣли три години.

Дѣдо Драгулъ искаше да си понаправи малко смѣхъ съ Манго, та му предложи горното условие, а пъкъ Манго се залови здраво за него, като се надѣваше, че все ще съумѣе да добие, ако не воденицата, то поне малко брашънце, за каквото бѣше и отишелъ.

Той се поизкашли, намѣсти се на столчето и почна да лъже:

— Ей, дади Дракуле, голѣма е мойто патилата! Била съмъ си богата,

Група деца играятъ на улицата. Минава прегърбена отъ дълбока старостъ бабичка. Тя се подпира съ патерица.

Едно отъ децата, малко по-възрастно, спира прегърбената бабичка и я запитва:

— Бабо, какво си се навела толкова? Да не си загубила нѣщо, та го търсишъ?

— Да, миличко момченце, загубихъ, но . . . никога нѣма да го намѣря . . .
— Тогава кажи какво е, за да търся и азъ! . . .

— Нѣма защо, любезно момченце! То никога не може вече да се намѣри . . . азъ загубихъ . . . моята . . . младостъ

Стефанъ Георгиевъ

Запомнете добре, че всѣка недѣля въ 10¹/₂ ч. сутринъта, кино „Европа Паласъ“ устройва представления за деца, при участието на писатели отъ дружеството на детскитъ писатели, съ програма: литературно четене, културни и трикъ филми „Мики Маусъ“.
Входъ 8 и 10 лева.

Огледалъ се въ огледалото

Единъ работникъ, носейки веднажъ едно огледало, едва забелязано закачилъ единъ елегантенъ минувачъ. Господинътъ го изругалъ грубо и го нареклъ „магаре“.

Обаче остроумниятъ работникъ веднага отвърналъ:

— Огледалото бѣше предъ васъ! — и отминалъ.

аку сига гиледашъ бенъ фукара*). Имала съмъ нивата, гардинитъ—сишкату. На гардинитъ съмъ имала шийтиресе кошеръ и на всѣко кошеръ по шийтиресе пшелитъ. Самъ ги хранила, вардила и сишката сабахланъ броила. Идинъ патъ самъ видѣла, оти идинъ хубавата пшелата качардисалъ**? Тръгналъ да диришъ. Вървѣлъ, дирилъ два дни и два нощи. На третата день гиледашъ, идинъ джанабетъ човѣкъ фаналъ нечу да орешъ сосъ биволатъ. Завалията! Отъ ярема зранилъ са вартътъ.

Зималъ съмъ идинъ орѣхитъ и намазалъ самъ вартътъ за здраве. Ама да видишъ, дади Дракуле, па да звѣришъ! Да земишъ да траснешъ едно орѣхъ — толкова голѣмо, че не сѣнката му тириста булюка овцетъ ди пладнувашъ. Пъкъ да раждашъ едни орѣхитъ — илядо колата да товаришъ. Язъ съмъ зималъ идинъ буцата и фурга съмъ да брулишъ, а тозъ да земишъ да ставашъ горе на идинъ голѣмит ливадата, па да раждашъ идинъ сѣното, ама тука ли си — тамъ стои Ехъ, дади Дракуле, колко са радва мойта магарето:

*) Фукара — сиромакъ.

**) Качардисалъ — избѣгалъ.

(Следва)

*) Дракулъ — на румънски — дяволъ.